

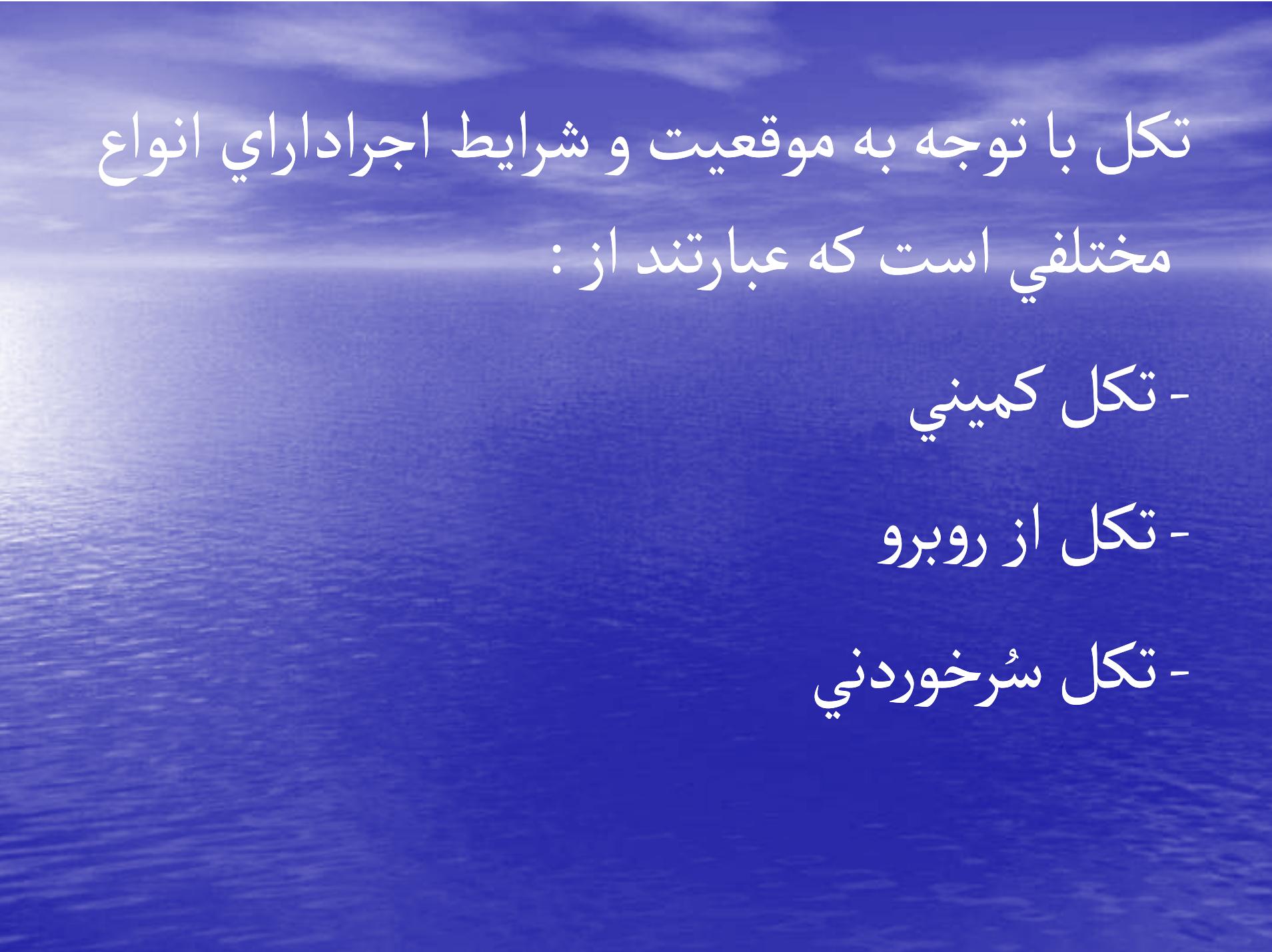
تکل

از دیگر تکنیکهای مهم تصاحب توپ تکل است. منظور از تکل درگیری برای خارج کردن توپ از پای مهاجم است. برای اجرای صحیح و موثر این تکنیک دارا بودن سرعت عمل خوب ، انعطاف پذیری مناسب ، قدرت پیش‌بینی زمان دقیق و تعادل ضروري است.

تکل بیشتر در مواقعي که حریف دارای توب در حال امکان یافتن و استقرار در وضعیت مناسب برای انجام شوت یا ارسال پاس به حریفي که در موقعیت مناسبتری است انجام می شود.

چگونگی اجرای تکل

برای انجام تکل مدافع باید به دریبل کننده نزدیک و روی توپ متهرکز شود. سپس زمانی که احساس کرد توپ به اندازه کافی از مهاجم دور یا میزان تسلط او بر توپ کاهش یافته است ، به سرعت ، تکل را اجرا می کند.

تکل با توجه به موقعیت و شرایط اجرادارای انواع مختلفی است که عبارتند از :

- تکل کمینی
- تکل از روبرو
- تکل سُرخوردنی

تنه زدن یا درگیری شانه به شانه

تنه زدن قانونی دارای انواع مختلفی است. تنه زدن با سینه در درگیری هوایی و یا در حالی که حریف را سد کرده باشد ، انجام می شود. اما تنه زدن از پهلو یا شانه به شانه متداولترین و موثرترین روش برای تصاحب توپ است.

فصل ششم

تکنیکهای دروازه‌بانی

دروازه‌بان یک بازیکن کلیدی است و در بهترین و مهمترین نقطه زمین قرار می‌گیرد. دروازه‌بان خوب نه تنها از به ثمر رسیدن گل تیم مقابل جلوگیری می‌کند بلکه می‌تواند با مدیریت و مهارت روحیه بخش مدافعان و سایر بازیکنان باشد، و در حمله‌های تیم نیز شرکت فعال و موثر داشته باشد.

تکنیک‌های دروازه‌بان

وظایف و تکنیک‌های دروازه‌بان به طور عمدۀ به دو بخش اصلی تقسیم می‌شود:

تکنیک‌های تدافعی و تکنیک‌های تهاجمی

۱- تکنیک‌های تدافعی

مهمترین وظیفه دروازه‌بان مهارت‌های تدافعی وی است که عبارتند از : شیوه صحیح ایستادن ، دریافت توپ به شکل‌های مختلف ، شیرجه رفتن ، مشت کردن و دفع توپ.

روش ایستادن صحیح: این عمل شبیه به ایستادن بازیگن تئیس برای دریافت سرویس است. در این حالت است که دروازه‌بان می‌تواند به سرعت در هر جهتی حرکت کند. برای ایستادن صحیح بدن باید کمی خمیده به جلو، فاصله پاهای به اندازه عرض شانه، وزن بدن روی پنجه و برآمدگی پاهای دستها در بالا و حدود کمر و باز از یکدیگر و انگشتان دست به حالت باز و آزاد باشد.

چشمهای نیز متوجه توب است و در هنگام حمله تیم مقابل تمرکز روی توب افزایش می‌یابد. در تمامی این مراحل دروازه‌بان باید عضله‌های خود را آزاد نگه دارد.

مهار توپهای زمینی

توپهایی که به صورت زمینی و از روی رو به سمت دروازه ارسال می‌شود، بدو صورت مهار می‌شود: گرفتن آن بدون خم کردن زانو و مهار آن با خم کردن زانو به صورت نشسته.

مهر توب در ارتفاع کمر

برای دریافت توپهایی که در ارتفاع حدود کمر یا کمی بالاتر به دروازه‌بان می‌رسد، وی با گذاشتن پاها به صورت موازی یا یک پا جلوتر از پای دیگر برای توب‌گیری آماده می‌شود.

هنگام رسیدن توپ بالا تنه به جلو متمایل می‌شود و دستها به طوری که کف آنها رو به بالا باشد به جلو می‌آیند تا به استقبال توپ بروند. بدین طریق ابتدا توپ به وسیله دستها مهار می‌شود و سپس هر دو بازو به همراه توپ بالا می‌آیند و در سینه محافظت می‌شود.

مهر توب در ارتفاع سینه و سر

در این تکنیک دروازه‌بان به دو روش می‌تواند توب را دریافت کند. در روش اول به حالت درجا و بدون پرش توب را دریافت می‌کند و در روش دوم همراه با پرش عمل می‌کند و با متمایل کردن بالا تنه به جلو توب را در اختیار می‌گیرد.

مهار توپهای هوایی

برای دریافت و کنترل توپ در ارتفاع بالا دروازه‌بان روی یک پا جهش می‌کند و پای دیگر را با زانوی خمیده بالا می‌آورد. این عمل از یک سو یک شعاع دفاعی و حفاظتی ایجاد می‌کند و از طرف دیگر باعث حفظ تعادل بیشتر وی می‌شود.

مهترین مسئله در گرفتن توپهای هوایی و نیز سایر توپها این است که دروازه‌بان باید هرگز منتظر رسیدن توپ در ارتفاع پایین شود بلکه باید با پرواز و حرکت به سمت آن قبل از سایرین توپ را در اختیار خود بگیرد.

چه بسا اتفاق می‌افتد که در زمان انتظار مهاجم حریف توپ را قطع و وارد دروازه می‌کند.

شیرجه رفتن

شیرجه دروازه‌بان یکی از مهم‌ترین و زیباترین صحنه‌های بازی فوتبال است. بکارگیری صحیح این تکنیک مهم‌تر از تکرار آن است، چراکه با جاگیری مناسب در داخل دروازه، نیاز به حرکتهای اضافی از جمله شیرجه احساس نمی‌شود.

شیرجه با توجه به ارتفاع توپهای ارسال
شده به سه صورت، زمینی در ارتفاع
حدودکمر و هواپی تقسیم بندی
می شود.

مشت کردن و منحرف کردن توپ : مهار کامل برخی از توپهای رسیده به دلایل ذیل امکان‌پذیر نیست :

- توپ در ارتفاع بالاتری قرار دارد.
- در فاصله‌ای بیشتر از دروازه‌بان و در کنار و نزدیک تیرهای دروازه است.
- سرعت توپ بسیار زیاد است یا حرکت چرخشی دارد.
- تعداد بازیکنان حریف که در اطراف دروازه‌بان تجمع گردیده‌اند زیاد است.

در شرایط فوق و وضعیتهای مشابه که دروازه‌بان مطمئن نیست که بتواند توب را کاملاً در اختیار بگیرد از مشت کردن برای دور کردن آن استفاده می‌کند یا با کف و پنجه دست توب را از طرفین یا بالای دروازه به خارج منحرف می‌کند.

تنگ کردن زاویه مهاجم

هنگامی که دروازه‌بان به قصد مقابله و توب‌گیری از روی خط دروازه به سمت مهاجم حرکت می‌کند یا در نقطه مناسبی به منظور کوچکتر کردن محدوده هدف مهاجم استقرار می‌یابد، عمل (تنگ کردن زاویه) را انجام می‌دهد.

طرز قرارگیری و فاصله دروازه‌بان از خط دروازه در موقعیتهای مختلف :

زمانی که توپ دریک سوم میانی است :

در این حالت باید روی خطی که از وسط دروازه
به طرف توپ کشیده می‌شود، به فاصله ۵ تا ۱۰
متری خط گل، قرار بگیرد.

هنگامی که توپ در یک سوم زمین حریف است:

در این شرایط دروازه‌بان بایستی روی خطی
که از مرکز دروازه به طرف توپ کشیده
می‌شود بین نقطه پنالتی تا خط هیجده قدم
قرار بگیرد.

وقتی که توب در بک سوم زمین خودی است:

باید بر روی خط دروازه واقع
شود.

تکنیک‌های تهاجمی دروازه‌بان

هر یک از بازیکنان هنگامی که توپ را در اختیار می‌گیرد ، باید بلاfacله طرح‌ریزی جدیدی برای حمله انجام دهد. دروازه‌بان نیز از این امر مستثنان نیست چون به محض به‌دست آوردن توپ می‌تواند آن را در بهترین منطقه و فضا به جریان گذارد و اگر این عمل با ارسال سریع و به‌موقع توپ به همبازی تواءم شود ممکن است بسیار کارساز باشد.

معمولًا دروازه‌بانان از سه تکنیک برای پرتاب توپ با دست استفاده می‌کند: پرتاب زمینی یا غلتانیدن توپ، پرتاب به روش نیزه و پرتاب از بالای سر. همچنین از سه نوع ضربه با پا استفاده می‌شود که عبارتند از: ضربه کاشته، ضربه دراپ و ضربه مستقیم با روی پا.

پرتاپ او ت دستی

فصل هفتم

پرتاب اوت متداوولترین شروع مجدد در مسابقه‌های فوتبال است و اگر خوب انجام شود ارزش تاکتیکی زیادی دارد. برای مثال اگر پرتاب در نزدیکی دروازه حریف باشد حتی از یک کرنر هم مفیدتر است.

تاکتیکهای حمله‌ای در پرتاب اوت

در هنگام پرتاب ، بازیکن پرتاب کننده هرچه سریعتر تصمیم صحیح بگیرد به همان نسبت امتیاز تاکتیکی بیشتری به دست می‌آورد. این تصمیم‌گیری در سایر ضربه‌های آزاد نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

وظایف پرتاب کننده در موقعیت حمله

پرتاب کننده باید رو به زمین قرار گیرد و به سرعت بررسی کند که کدام یک از بازیکنان شرایط بهتری برای دریافت دارند. برای مثال، بازیکنی که به دروازه حریف نزدیکتر است و توسط مدافعان پوشش داده نشده است مناسبترین فرد است.

وظایف اساسی دریافت کننده

دریافت کننده توب باید در فاصله حداقل ۹ متری از پرتاب کننده قرار گیرد و توجه داشته باشد که نزدیکترین دفاع به او در چه فاصله و وضعیتی قرار دارد تا پس از دریافت توب با چرخش یا به صورت مستقیم به سمت دروازه حریف حرکت کند یا پاس دهد و یا به طور کلی بازی دوم را انجام دهد.

تاكٽيکهای دفاعي در پرتاب اوت

سازماندهی مدافعان برای دفع و کنترل توپ پرتاب شده از اوت
توسط تیم مقابل نيازمند چهار تاكٽيک اساسی زير است :

- يارگيري (من تو من)
- حفظ منطقه
- پوشش پرتاب کننده
- نگهداري يك دفاع اضافي

فصل هشتم

حفظ توب در فضا

فوتبالیستهای رده بالا ، در اثر تمرینهای مداوم و پیگیر به مدت زیاد ، حتی تا موقعی که خستگی جسمانی فرا نرسد قادر به حفظ توب با قسمتهای مختلف بدن هستند. هماهنگی عصبی - عضلانی نیز نقش عمده‌ای در این مهارت دارد.

هرچند می‌توان با روی شانه‌ها، پشت گردن و کناره‌های داخلی و خارجی پا این مهارت را تمرین کرد، در مراحل اولیه به ترتیب روی پا، روی ران و سر (قسمت پیشانی) سطوح مناسبتری هستند. برای آشنایی با چگونگی تمرین با سه سطح اشاره شده در بالا، در اینجا آنها را توضیح می‌دهیم.

حفظ توب در فضا با روی پا

حرکتی است برای گرم کردن ، افزایش مهارت و دقت و شیرین کاریهای مختلف که در نهایت به آشنایی فرد به توب و انس گرفتن به آن می انجامد. منظور از این مهارت در حرکت نگهداشتن توب در هوا با زدن ضربه های بلند و کوتاه روپایی به آن است.

برای ضربه از رویه پا یعنی جایی که بندهای کفش بسته می‌شود، استفاده می‌کنند.

ارتفاع نوب با چرخش بدور خود روی پا شروع و تا ارتفاع دلخواه بالاتر می‌رود.

حفظ توپ در فضا با روی ران

این حرکت هم برای گرم کردن و هم آشنایی و خو گرفتن با توپ انجام می شود. در اجرای این تکنیک نیز هماهنگی و حرکتهای موزون هردوپا اهمیت دارد. سطح تماس در این مهارت بیشتر است، بنابراین باعث افزایش دقیق شود.

روش کار این است که ابتدا ران به حالت افقی در می آید (با خم کردن ران) و در حالی که زانوی پایی ضربه زننده نسبت به ران حالت زاویه قائم دارد ، با وسط ران یعنی جایی که عضله راست رانی واقع است به توب ضربه زده می شود.

حفظ توب در فضا با سر

ابتدا سر کاملاً به عقب برده می‌شود به طوری که زاویه پیشانی نسبت به افق کمتر شود تا بتوان با قسمت مسطح پیشانی به توب ضربه زد و آن را در فضا حفظ کرد. در اجرای این تکنیک می‌توان یک پا را جلوتر از پای دیگر یا هردو پا را در عرض یکدیگر قرار داد.

در این حال استفاده از انتقال نیروی زانو، لگن و ستون فقرات به گردن برای اعمال نیرو به توب اهمیت بسیاری دارد. از خم شدن ستون فقرات به عقب و نیز در استفاده صرف از نیروی گردن باید احتساب شود.

دستهای به حالت بازند و در حالی که از
مفصل آرنج خم شده‌اند برای حفظ تعادل
بالا آورده می‌شوند و چشم مسیر حرکت
نوب را تعقیب می‌کند.